30/06/2019

“Οι Απόστολοι αποδέχθηκαν την κλήση θυσίας του Χριστού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 30 Ιουνίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου του Νέου, Πολιούχου Βεροίας.

“ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ πρός τούς δώδεκα ἀποστόλους, τούς ὁποίους κάλεσε νά τόν ἀκο-λουθήσουν, νά ζήσουν μαζί του, νά ἀκούσουν τό κήρυγμά του, νά δοῦν τά θαύματά του, δέν ἦταν μόνο ἕνα ὑψηλό καί τιμητικό προ-νόμιο. Ἦταν συγχρόνως καί μία κλήση θυσίας καί μαρτυρίου, μία κλήση νά βρεθοῦν ἀπέναντι στόν κόσμο, στήν ἁμαρτία καί τήν κα-κία του, καί νά μαρτυρήσουν γιά τόν ἀληθινό Θεό, γιά τόν Χριστό, πού ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος πιστεύει σέ αὐτόν, ἀπό τό σκοτάδι καί τά δεσμά τῆς ἁμαρ-τίας, πού τόν ἀναγεννᾶ καί τόν καθιστᾶ τέκνο Θεοῦ” τόνισε στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο της μακαριστής μητέρας του εφημερίου του Ιερού Ναού Αρχιμ. Παύλου Συνόλα.

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες εδώ

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα ἀλλ᾽ ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νου-θετῶ».

Χθές ἡ Ἐκκλησία μας καί ἰδι-αι-τέρως ἡ πόλη μας πανηγύρισε τή μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστό-λου Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ της, καί σήμερα τιμᾶ τή Σύναξη τῶν ἁγίων δώδεκα ἀποστόλων.

Τούς τιμᾶ, μνημονεύοντας τούς κόπους καί τίς ταλαιπωρίες καί τίς δοκιμασίες καί τά μαρτύρια πού ὑπέστησαν καί ὑπέμειναν, προκει-μέ-νου νά κάνουν πράξη τήν τε-λευταία ἐντολή τοῦ Κυρίου, τήν ἐντολή «πορευθέντες μαθητεύ-σα-τε πάντα τά ἔθνη», προκειμένου νά γνωρίσουν καί σέ μᾶς τόν Χριστό.

Διότι ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ πρός τούς δώδεκα ἀποστόλους, τούς ὁποίους κάλεσε νά τόν ἀκο-λουθήσουν, νά ζήσουν μαζί του, νά ἀκούσουν τό κήρυγμά του, νά δοῦν τά θαύματά του, δέν ἦταν μόνο ἕνα ὑψηλό καί τιμητικό προ-νόμιο. Ἦταν συγχρόνως καί μία κλήση θυσίας καί μαρτυρίου, μία κλήση νά βρεθοῦν ἀπέναντι στόν κόσμο, στήν ἁμαρτία καί τήν κα-κία του, καί νά μαρτυρήσουν γιά τόν ἀληθινό Θεό, γιά τόν Χριστό, πού ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος πιστεύει σέ αὐτόν, ἀπό τό σκοτάδι καί τά δεσμά τῆς ἁμαρ-τίας, πού τόν ἀναγεννᾶ καί τόν καθιστᾶ τέκνο Θεοῦ.

Καί αὐτή τήν κλήση τῆς θυσίας καί τοῦ μαρτυρίου ἀποδέχθηκαν κυρίως οἱ ἀπόστολοι, οἱ ὁποῖοι κα-τόρθωσαν μέσα σέ μερικές μόλις δεκαετίες νά κηρύξουν τό εὐαγ-γέ-λιο σέ ὅλο τόν γνωστό τότε κόσμο, χωρίς νά διαθέτουν κοσμικά μέσα, χωρίς νά διαθέτουν χρήματα καί ἄλλα ἐφόδια, χωρίς νά ἔχουν τήν ὑποστήριξη τῶν ἀνθρώπων καί τῶν ἀρχόντων.

Ἀντίθετα, μάλιστα, εἶχαν νά ἀντι-μετωπίσουν ὄχι μόνο τούς εἰδωλολάτρες ἀλλά καί τούς Ἰου-δαίους· εἶχαν νά ἀντιμετωπίσουν τά συμφέροντα ἐκείνων πού ὠφε-λοῦντο ἀπό τήν πίστη τῶν ἀν-θρώπων στά εἴδωλα· εἶχαν νά ἀντι-μετωπίσουν τή φυσική ἀμφι-βολία καί ἐπιφυλακτικότητα πού ὑπάρχει γιά κάθε τι νέο, καί μά-λι-στα τόσο διαφορετικό, ὅπως ἦταν τό εὐαγγέλιο καί ἡ πίστη στόν ἀναστάντα Χρι-στό, ἀπό ὅ,τι γνώριζαν μέχρι τότε.

Ὅμως οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι τόλ-μησαν νά ἀναλάβουν αὐτή τή θυσία καί αὐτό τό μαρτύριο. Τόλ-μησαν νά ὑπομείνουν ὅλα ὅσα ἀκούσαμε νά περιγράφει στό ση-με--ρινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος, γράφοντας πρός τούς χρι-στιανούς τῆς Κορίνθου, καί τά ὁποῖα ἦταν τόσο ἐπώδυνα καί τόσο ἐξευτελιστικά, πού κανένας ἄνθρωπος δέν θά ἤθελε νά τά ζή-σει καί δέν θά ἤθελε νά τά ὑπο-στεῖ. Οἱ ἀπόστολοι ὅμως τά ὑπέ-μειναν μέ χαρά γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί γιά τήν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων, καί μιλοῦσαν γι᾽ αὐτά ὄχι γιά νά καυχηθοῦν, ἀλλά γιά νά διδάξουν τούς πιστούς ὅτι ἡ ζωή τοῦ χριστιανοῦ, ἡ ζωή κοντά στόν Χριστό, δέν εἶναι μία εὔκολη καί ἄνετη ὑπόθεση.

Ὁ Χριστός δέν εἶπε τυχαῖα ὅτι εἶναι «στενή ἡ πύλη καί τε-θλιμ-μένη ἡ ὁδός, ἡ ἀπάγουσα εἰς τήν ζωήν». Εἶπε τήν ἀλήθεια, προε-τοι-μάζοντας τούς μαθητές γιά ὅ,τι ἐπρόκειτο νά ἀντιμετωπίσουν.

Τό ἴδιο κάνει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος σήμερα, περιγράφοντας τά παθήματά του καί καταλή-γο-ντας: «οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα ἀλλ᾽ ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νουθετῶ». Σᾶς γράφω, λέγει, ὅσα ὑπέμεινα γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ κηρύγματος χωρίς νά σᾶς ντρέπομαι, ὅπως θά ἔκανε κάθε ἄλλος ἄνθρωπος. Καί τό κάνω αὐ-τό ὄχι γιά νά καυχηθῶ οὔτε γιά νά κά-νω ἐπίδειξη, ἀλλά γιατί θέλω νά σᾶς νουθετήσω ὡς παιδιά μου ἀγα-πημένα. Καί εἶστε παιδιά μου, γιατί ἐγώ, συνεχίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, σᾶς ἀναγέννησα πνευμα-τικά μέ τή χάρη τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου του.

Καί ὁ σκοπός τῆς νουθεσίας δέν εἶναι ἄλλος, παρά ἡ μίμηση τοῦ ἀποστόλου. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος καλεῖ τούς Κορινθίους νά μιμηθοῦν τίς θυσίες καί τό μαρτύριό του, τούς καλεῖ νά μιμηθοῦν τή ζωή του, γιατί ζωή ἐν Χριστῷ χωρίς θυσίες δέν νοεῖται.

Καί αὐτό μᾶς διδάσκει ὄχι μόνο ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀλλά καί οἱ δώδεκα ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, τούς ὁποίους τιμοῦμε σήμερα, διό-τι καί ἡ δική τους ζωή ἦταν γε-μάτη θυσίες. Καί πρέπει νά τούς τι-μοῦμε ὡς εὐεργέτες μας, γιατί αὐτοί κοπίασαν, ταλαιπωρήθηκαν, διώχθηκαν, θυσιάσθηκαν, μαρτύ-ρη-σαν γιά νά γνωρίσουμε ἐμεῖς τόν Χριστό καί νά μή ζοῦμε στήν πλάνη. Εἶναι οἱ μεγαλύτεροι εὐ-ερ-γέτες τῆς οἰκουμένης καί τοῦ κα-θενός μας προσωπικά, καί ἡ κα-λύτερη ἀνταπόδοση πού μποροῦμε νά τούς προσφέρουμε γιά ὅσα ὑπέ-μειναν ὥστε νά γνωρίσουμε ἐμεῖς τόν Χριστό εἶναι ἡ μίμησή τους, εἶναι ἡ θέλησή μας νά κάνουμε καί ἐμεῖς κάποιες θυσίες γιά νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί νά μιμηθοῦμε τούς ἁγίους ἀπο-στό-λους.

Αὐτό προσπάθησε νά κάνει στή ζωή της καί ἡ μακαριστή ἀδελφή μας, τῆς ὁποίας τελοῦμε σήμερα τό μνημόσυνο. Ἦταν σέ ὅλη της τή ζωή ἕνα πιστό καί εὐσεβές

μέ-λος τῆς Ἐκκλησίας μας, πού δια-κρινόταν γιά τή φιλαν-θρω-πία της καί τήν ἀγάπη της γιά τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους, καί ἐλπίζουμε καί προσευχόμαστε ὁ Θεός μέ τίς εὐχές καί τοῦ υἱοῦ της, τοῦ π. Παύλου, καί τοπυ συζύγου της καί τῶν τέκνων της, νά τήν ἀναπαύει μετά τῶν ἁγίων του στή βασιλεία του.